

skytované revírní bratrskou pokladnou, jest z exekuce zcela vyňato, neboť podle § 88, odst. 2, zák. č. 242/1922 Sb. z. a n. může býti vedena exekuce anebo zajišťovací úkon až do polovice zaopatřovacího platu, zaopatřovacím platem pak podle čl. VI, odst. 2, zák. č. 200/1936 Sb. z. a n. jest vyrozumívati jen provise, tudíž dávky uvedené v § 1 č. 2 zák. č. 242/1922 Sb. z. a n. v doslovu čl. I zák. č. 200/1936 Sb. z. a n. a nikoli dávky pro případ nemoci, jež jsou uvedeny v § 1 pod č. 1, takže pod pojem provise nespádají.

Čís. 15745.

Nejde o případ odporujících si přihlášek dědických podle § 125 nesp. pat., přihlašuje-li se část dědiců z testamentu jednoho, část dědiců z testamentu jiného, ale oba testamenty ustanovují stejné dědice se stejnými podíly.

Předpisů §§ 125, 126 nesp. pat. nelze užítí, jde-li mezi dědici o spor o přednostní odkazy. Dědice jest tu odkázati na pořad práva, aniž se jim k tomu určí procesní postavení nebo lhůta, do kdy mají své nároky na soudě uplatnití.

(Rozh. ze dne 14. ledna 1937, R II 594/36.)

K pozůstalosti po Olze F-ové se přihlásil zůstavitelčin syn Dr. Oskar F. bezpodmínečně ze závěti ze dne 22. února 1934 a 22. ledna 1935, jimiž byl se svými sourozenci stejným dílem ustanoven dědicem. Zůstavitelčiny dcery Malvína S-ová a Marie Valerie J-ová se přihlásily k pozůstalosti podmínečně ze závěti ze dne 25. srpna 1933 a 25. ledna 1935, jimiž rovněž stejným dílem se sourozenci byly povolány jako dědičky. Ve sporu o nárok na přednostní odkazy mezi dědici rozhodl prvý soud, že Malvína S-ová a Marie Valerie J-ová jsou povinny vystoupiti jako žalobkyně proti testamentárnímu dědici Dr. Oskaru F-ovi. **R e k u r s n í s o u d** přidělil žalobní postavení k uplatnění dědických nároků Dr. Oskaru F-ovi a určil mu lhůtu jednoho měsíce k podání žaloby s tím, že jinak se pozůstalost projedná beze zřetele na jeho dědické nároky. **D ů v o d y:** První soud uvádí k odůvodnění svého názoru, že dědické přihlášky si neodporují, protože ve všech posledních pořízeních se ustanovují zákonní dědicové. Nastupuje-li tudíž podle prvního soudu testamentární dědická posloupnost, poněvadž veškeré závěti podle zevnější formy jsou platné. Podle testamentu ze dne 26. srpna 1936 obdrží Marie Valerie J-ová a Malvína S-ová značné přednostní odkazy, které skoro vyčerpají celou pozůstalost. Jde proto jen o to, pozůstávají-li po právu přednostní odkazy vůbec a v které výši, a na sporu je otázka, která poslední pořízení jest pokládati za platná, při čemž dědičkám Malvíně S-ové a Marii Valerii J-ové náleží povinnost prokázati, že byla pravá vůle zůstavitelky, aby jim dala přednost před ostatními dědici. Pozůstalostní soud vůbec není povolán k tomu, aby odkazovníky poukázal na pořad práva, způsob, kterým odkazovníci chtějí vymáhati odkazy, nezávisí nijak na rozhodnutí pozůstalostního soudu. Jde tu o rozhodnutí podle §§ 125 a 126, odst. 2 nesp. pat., pozůstalostní soud má rozhod-

nouti, kdo má silnější titul a kdo má žalovat, aby zbavil moci silnější důvod dědického práva odpůrcova. Jde tu o odporující přihlášky několika dědiců a to, že ve všech posledních pořízeních jsou ustanoveni titíž dědicové a že všechna pořízení jsou podle zevnější formy platná, tomu nijak nebrání. Dr. Oskar F. vyvozuje své dědické nároky z jiných posledních pořízeních nežli dědičky Malvína S-ová a Marie Valerie J-ová. To stačí k pojmu odporujících si dědických přihlášek a jest tudíž rozhodnouti o tom, kdo má silnější titul. Není správný názor Dr. Oskara F-a, že poslední pořízení ze dne 26. srpna 1933 a ze dne 25. ledna 1935 nejsou testamentem, nýbrž jen kodicilem. Neboť oběma těmito posledními pořízením jsou ustanoveni dědicové, a to k celé pozůstalosti, jest tudíž splněn předpoklad § 553 obč. zák., jenž ustanovuje, že poslední pořízení jest testamentem, byl-li v něm ustanoven dědic. Okolnost, že zůstavitelka v posledním pořízení uvádí, že se ustanovení dědicem vztahuje prakticky jen na její dva domy, jest pro posouzení posledního pořízení jako testamentu úplně bez významu, protože tím není dotčena skutečnost, že určité osoby jsou ustanoveny dědici. Jedná se nyní o to, který titul jest silnější, zda jest silnějším titul Dr. Oskara F-a anebo Malvíny S-ové a Marie Valerie J-ové. Jak již první soud ve svých důvodech uvádí, jsou poslední pořízení po stránce zevnější platná. Podle § 713 obč. zák. se dřívější testament zrušuje pozdějším platným testamentem. Posledním testamentem jest poslední pořízení ze dne 25. ledna 1935, na které se odvolávají dědičky Malvína S-ová a Marie Valerie J-ová. Podle tohoto posledního pořízení mají všechna dřívější poslední pořízení býti neplatná. Je pravda, že se zůstavitelka v posledním pořízení ze dne 25. ledna 1935 odvolává na poslední pořízení ze dne 25. srpna 1933, že testament z roku 1933 není datován dnem 25. srpna, nýbrž dnem 26. srpna 1933, že tento testament ze dne 26. srpna 1933, jenž byl zrušen testamentem ze dne 22. února 1934, nesouhlasí úplně s obsahem posledního pořízení ze dne 25. srpna 1933 podle testamentu ze dne 25. ledna 1933. To však nebrání nijak tomu, aby testament ze dne 25. ledna 1935 byl pokládán za silnější titul, protože částí tohoto testamentu ze dne 25. ledna 1935 jest též obsah poslední vůle, kterou zůstavitelka označuje jako svou poslední vůli ze dne 25. srpna 1933. Podle §§ 125 a 126, odst. 2 nesp. pat. musil Dr. Oskar F. býti odkázán na pořad práva proti ostatním dědicům, kteří své právo dědické opírají o poslední, po stránce zevní platné poslední pořízení ze dne 25. ledna 1935.

Nejvyšší soud změnil napadené usnesení tak, že se zůstavitelčiny děti Dr. Oskar F., Malvína S-ová a Marie Valerie J-ová jediné k vyřízení sporné otázky platnosti či neplatnosti přednostních odkazují na pořad práva.

D ů v o d y :

Rízení podle §§ 125, 126 nesp. pat. lze použiti jen, bylo-li podáno k téže pozůstalosti několik dědických přihlášek, které si odporují. Tento předpoklad však není v projednávaném případě splněn. Dovolací rekurent se k pozůstalosti po Olze F. přihlásil bezvýhradně ze závěti

ze dne 22. února 1934 a 22. ledna 1935, jimiž byl se svými sourozenci stejným dílem ustanoven dědicem. Zůstavitelčiny dcery Malvína S. a Marie Valerie J. se k pozůstalosti přihlásily výměněčně ze závěti ze dne 25. srpna 1933 a 25. ledna 1935, jimiž rovněž stejným dílem se sourozenci byly povolány jako dědičky. Všichni nápadníci jsou tedy stejným dílem povoláni. Jejich dědické přihlášky po případě jejich dědické nároky se však netýkají těchž ideálních částí pozůstalosti, třebaže poměr k celku byl zůstavitelkou stanoven jednotně a stejně. Dědické přihlášky si tudíž ani neodporují, třebaže jedna skupina dědiců se dovolává jiných závětí, poněvadž se vztahují na jinou — ovšem ve stejné výši určenou — ideální část pozůstalosti, a mohou proto beze všeho vedle sebe obstát. Spornými jsou mezi nimi toliko přednostní odkazy, na něž si činí nároky testamentární dědičky Malvína S. a Marie Valerie J. V takovém případě nelze žádnému dědici přikázati postavení žalobce, poněvadž ustanovení §§ 125 a 126 nesp. pat. nelze zde užití ani obdobou, nýbrž jest strany k vyřízení sporné otázky platnosti či neplatnosti přednostních odkazů poukázati na pořad práva, aniž by se jim k tomu cíli určila lhůta nebo postavení procesní. Oprávněný může pak buď žalovati na splnění odkazu nebo odpůrce, pokud tu jsou předpoklady § 228 c. ř. s., na zjištění, že odkaz je neplatným anebo že již zanikl z jiného důvodu, neboť provedení a ukončení pozůstalostního řízení není závislým na zahájení a provedení onoho sporu a také v případě odkazů uvedených v §§ 159 a 160 nesp. pat. náleží soudu pouze z úřadu dbáti jejich zajištění.

Čís. 15746.

Okresní nemocenská pojišťovna může projevit vůli jen způsobem statutárním, nikoli mlčky.

Není-li jinak předepsáno stanovami nemocenské pokladny, patří ustanovení jednotlivého zaměstnance pokladny do oboru působnosti představenstva.

Otázku, zda se tak stalo platným projevem představenstva, jest rozhodnouti, — pokud § 17 zák. č. 689/1920 Sb. z. n. o volbě představenstva nemocenské pokladny nenabyl účinnosti —, podle stanov pokladny a podle nich jest zjistiti, zda představenstvo, zvolené ještě podle předpisů zák. č. 33/1888 ř. z., bylo řádně doplňováno.

Pojem kolektivní smlouvy.

Předpis § 18 zák. č. 33/1888 ř. z. nebyl změněn čl. X zák. č. 268/1919 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 15. ledna 1937, Rv I 1268/36.)

Žalobce přednesl, že nastoupil dne 1. února 1923 službu jako úředník u okresní nemocenské pokladny ve S. Usnesením jejího představenstva ze dne 29. srpna 1925 byla mu udělena definitivita ve smyslu čl. XX kolektivní smlouvy, podle níž byl služební poměr založen. Podle posledního odstavce dekretu okresní nemocenské pokladny ve S. ze dne 22. června 1926 podepsal žalobce na dosvědčení toho, že projevuje svůj